

selsret til fællesarealer udløses en afgift for hver ejerlejlighed, som rettigheden skal tinglyses på. Det samme var tilfældet i en grundejerforening eller for en udstykning, hvorfra der er sket salg. Det er en administrativ lempelse, at der ikke medregnes ejendomme, hvor ejeren ikke har medvirket personligt til etablering af retten. Der er intet grundlag for at udvide denne lempelse. Der henvises til det under 9-10 anførte om afgrænsningen af generalforsamlingens kompetence.

13. Nej. Der vil formentlig foreligge omgåelse af afgiftsloven, hvis vedtægtsfremmede bestemmelser af den art fremover inkorporeres i en vedtægt.

14. Der er vel tale om et eksempel på, at registreringsafgiften ikke påvirkes af registreringsadfærden. En nabo, der mod andre ydelser har erhvervet en ret, ønsker at sikre sig ved en tinglysning af sin færdsselsret som byrde på ejendommen med sig selv som påtaleberettiget, og han vil nok afvise at blive sikret ved en vedtægtsændring. Det understreger, at den i sagen omhandlede portret er en aftalebaseret rettighed, og en rettighed, der er vedtægtsfremmed.

15. L 25 er på dette punkt allerede indeholdt i L 208. Det er blot bemærkningerne, der er overført til lovteksten. Der er derfor ingen stramning.

16. Som nævnt i svaret på spørgsmål 15 finder jeg ikke, at L 25 indeholder en stramning.

Kommentarer til formuleringen af § 5, stk. 1, 9. pkt.

Hans Willumsen gør gældende, at henvisning til realkreditloven i stedet for henvisning til retningsslinier fastsat efter realkreditloven afskærer private indeksslån fra at blive omfattet af bestemmelsen i § 5, stk. 1, 9 pkt., i tinglysningsafgiftsloven

Fra den 1. januar 2000 afløser tinglysningsafgiftsloven stempeloven, jf. lov 382 af 2. juni 1999 om afgift af tinglysning og registrering mv. Tinglysningsafgiftsloven bygger i al væsentlighed på Stempeludvalgets betænkning 1364/1998.

Tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 1, har følgende formulering, hvoraf 9. pkt. er fremhævet her:

»For tinglysning af pant, bortset fra retspant, udgør afgiften 1.400 kr. og 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er pante-

brevets nominelle hovedstol. Indeholder pantebrevet bestemmelse om opskrivning af hovedstolen, er det pantsikrede beløb det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Hvis det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en periode af 10 år fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Afgiver den afgiftspligtige ikke det omhandlede skøn, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af skønnet, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspektionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fastsætter herefter afgiften. 3.-8. pkt. gælder ikke for tinglysning af pant for indeksslån, der ydes efter realkreditloven. Skal pantsætningen tinglyses i flere end én retskreds, svares ved den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og ved hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.«.

§ 5, stk. 1, i lovudkastet i betænkningen har følgende formulering, hvoraf punkt 9 er fremhævet her:

»For tinglysning af pant, bortset fra retspant, udgør afgiften 1.200 kr. og 1 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er pantebrevets nominelle hovedstol. Indeholder pantebrevet bestemmelse om opskrivning af hovedstolen, er det pantsikrede beløb det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Hvis det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en periode af 10 år fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Afgiver den afgiftspligtige ikke det omhandlede skøn, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af skønnet, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspektionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fast-